

3 Σεπτεμβρίου 2012

Ο άγιος ιερομάρτυρας Άνθιμος, επίσκοπος Νικομηδείας (Μνήμη 3 Σεπτεμβρίου)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Λεπτομέρεια από τις τοιχογραφίες - μηνολόγιο στο παρεκκλήσι του αγίου Δημητρίου στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου. Εδώ βλέπουμε (από πάνω αριστερά μέχρι κάτω δεξιά) τον αγίο Συμεών τον Στυλίτη (1 Σεπτεμβρίου), το μαρτύριο του αγίου Μάμα (2 Σεπτεμβρίου), το μαρτύριο του αγίου Ανθιμου Νικομηδείας (3 Σεπτεμβρίου), το μαρτύριο του αγίου Βαβύλα και των συν αυτώ τριών παιδών (4 Σεπτεμβρίου), το μαρτύριο του προφήτη Ζαχαρία πατέρα του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου (5 Σεπτεμβρίου), το μαρτύριο του αγίου Σώζοντος (7 Σεπτεμβρίου), οι αγιοι Ιωακείμ και Άννα (9 Σεπτεμβρίου) και η γέννηση της Παναγίας (8 Σεπτεμβρίου).

Έζησε στα τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ. και πατρίδα του ήταν η Νικομήδεια. Από μικρός διακρίθηκε για τον ευσεβή ζήλο του προς τα θεία. Όταν ενηλικιώθηκε, η ζωή του ήταν υπόδειγμα σωφροσύνης και αγάπης. Επειδή πλούσια κατείχε το θησαυρό των θείων αληθειών, η θερμή του διδασκαλία, εμπνεόμενη από αποστολικό ζήλο, έβρισκε σχεδόν πάντα ανταπόκριση στις ψυχές των πιστών. Η πνευματική ικανότητα του Άνθιμου ώθησε τους χριστιανούς της Νικομήδειας και

τον έπεισαν να γίνει Ιερέας και αργότερα επίσκοπος τους. Όταν, όμως, έγινε ο διωγμός επί Διοκλητιανού, τον κυνήγησαν και τον συνέλαβαν. Ο Διοκλητιανός του πρότεινε να θυσιάσει στους Θεούς για να κερδίσει τη ζωή του, αλλιώς τον περίμεναν φρικτά βασανιστήρια, και του έδειξε το όργανα που θα τον βασάνιζαν. Ο Άνθιμος είπε: «Γιατί μου τα δείχνεις; για να με φοβίσεις; Αυτά ας τα φοβούνται εκείνοι, για τους οποίους η παρούσα ζωή είναι μόνο ηδονή και τη στέρηση της θεωρούν μεγάλη απώλεια. Αλλά σε μένα, όπως και σε κάθε χριστιανό, αυτά δεν ασκούν καμιά γοητεία. Το σώμα μου είναι πρόσκαιρο και ευτελές, που μόνη αξία έχει, όταν αγιασθεί δια του Χριστού και δοθεί εις την κατά Χριστόν ζωή. Επομένως, τιμωρίες και βάσανα είναι για μένα πιο ποθητά από του να αρνηθώ το Σωτήρα μου». Τότε, αφού τον βασάνισαν φρικτά, τελικά τον αποκεφάλισαν.